T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ

ESAS NO : 2018 / 621
KARAR NO : 2018 / 815
KARAR TR : 24.12.2018

ÖZET : İcra takibi sırasında davacı bankadan tahsil edilen cezaevi yapı harcının iadesi istemiyle açılan davanın, ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk.

K A R A R

Davacı : Yapı Ve Kredi Bankası A.Ş.
Vekilleri : Av. M.Ö.- Av.Z.E. A.
Davalı : Adana Vergi Dairesi Başkanlığı
Vekili : Av. H.Y.

O L A Y : Davacı vekili dilekçesinde; kredi borçluları müflis A.Yatırım ve Yönetim Holding A.Ş., müflis As.Akaryakıt Ticaret ve San. A.Ş.'nin ve ipotekli taşınmaz maliki F. Petrol Ürünleri San. ve Tic.A.Ş.'nin iflaslarına karar verildiğini; müvekkili Banka tarafından, ipotekli taşınmaz maliki ve kredi borçlusu aleyhine Adana 3. İcra Müdürlüğünün E:2015/11624 sayılı dosyasından ipoteğin paraya çevrilmesi yolu ile icra takibine başlandığını; takibe başlandıktan sonra, Bakırköy 7. Asliye Ticaret Mahkemesinin E:2014/628, K:2015/532 sayılı dosyasından, 13.07.2015 tarihinde adı geçen Şirketlerin iflaslarına karar verildiğini; müflis A.Yatırım ve Yönetim Holding A.Ş. için Bakırköy 1.İflas Müdürlüğünde 2015/46 iflas; ve F. Petrol Ürünleri San. ve Tic.A.Ş. için Bakırköy 1.İflas Müdürlüğünde 2015/47 İflas; As.Akaryakıt Ticaret ve San. A.Ş. için Bakırköy 1 İflas Müdürlüğünde 2015/48 İflas sayılı dosyaların açıldığını; verilen iflas kararından sonra, İ.İ.K.nun 185.maddesi{Üzerinde rehin bulunan mallar rehin sahibi alacaklının rüçhan hakkı mahfuz kalmak suretiyle masaya girer ve iflas idaresi tarafından en yakın ve münasip zamanda paraya çevrilip muhafaza ve satış masrafları çıkarıldıktan sonra rehinli alacaklıya hakkı verilir. (Ek cümle: 4949 - 17.7.2003 /m.51) Ancak, rehin sahibi alacaklı, istediği takdirde iflastan sonra da masaya karşı rehnin paraya çevrilmesi yoluyla takip yapabilir.} hükmü gereğince rehin hakkı sahibi olarak ipoteğin paraya çevrilmesi yolu ile icra takibine devam edildiğini ve ipotekli taşınmazın satılarak paraya çevrildiğini; aşağıda alıntı yapılan Yargıtay kararının da bu yönde olduğunu{(İİK'nun 183/1 maddesinde, üzerinde rehin bulunun malların rehin hakkı sahibi alacaklının rüçhan hakkı mahfuz kalmak suretiyle iflas masasına gireceği, iflas idaresi tarafından en yakın zamanda paraya çevrilip rehinli alacaklıya hakkı verileceği hükmü düzenlenmiş, devamında da rehin hakkı sahibi alacaklının istediği takdirde iflastan sonra da masaya karşı rehnin paraya çevrilmesi yoluyla takip yapabileceği hususu kabul edilmiştir./ Somut olayda: Fatsa 2. Asliye Hukuk Mahkemesince 07.03.2013 tarihinde borçlu şirketin iflasına karar verilmiş ise de, asıl takibin yapıldığı İstanbul 34. İcra Müdürlüğü dosyasından Fatsa İcra Dairesi'ne yazılan talimatta, rehnin paraya çevrilmesi yoluyla yapılan takipte aracın satışının istendiği görülmüştür./Yukarıda açıklandığı üzere, alacaklı iflas eden şirkete karşı rehnin paraya çevrilmesi yoluyla takip hakkına sahip olup rehne konu malın satışını istemesinde yasal bir engel bulunmadığından istemin reddi gerekirken yazılı gerekçe ile kabulü isabetsizdir. 12. HD.29.04.2014 T. E: 10082, K:12618)}; cebri İcra yolu ile paraya çevrilen ipotekli taşınmazın kredi borçlusu ve ipotekli taşınmaz maliki MÜFLİS olduğundan bu husus dikkate alınarak Cezaevi Yapı Harcının alınmaması gerekirken, İcra Müdürlüğü tarafından usul ve yasaya aykırı olarak tahakkuk ettirilen harçların müvekkili bankadan tahsil edildiğini; 2548 sayılı yasanın açık hükmü gereğince müvekkili bankadan cezaevi yapı harcının alınması yasaya aykırı olduğunu; 2548 sayılı yasanın 1/1 maddesinin "İcra dairelerince miktar ve kıymeti muayyen olan ilamlı ve ilamsız alacaklardan tahsil olunan paranın % 2'si ve kıymeti muayyen olmayan ilâmların icrasında tahsil harcının yarısı nispetinde harç alınır. Maktu harçlar ilâmın icraya konulduğu zaman peşin olarak alınır." hükmünü taşıdığını; bu hükümde açıkça ifade edildiği üzere, cezaevi yapı harcının tahsil edilmesi için icra dairelerince münhasıran ilamlı ve ilamsız bir alacağın takip ve tahsilinin gerekli bulunduğunu; dava konusu olayda ise, müflise ilişkin malvarlığının paraya çevrilmesi söz konusu olduğundan, "İflas halinde tahsil olunan paraların dağıtımında cezaevi harcı kesileceğine" dair bir hüküm de bulunmadığından, müflisin satılan malvarlığından yapılan ödemeler için cezaevi harcının alınmasının usul ve yasaya aykırı olduğunu; ihale bedelinden ipotek sahibi müvekkil banka alacağının ödenmesinden sonra arta kalan bir satış bedeli olsa ve bu tutarın iflasa alacak kaydı yaptıran alacaklılara ödenmesi gerekmesi halinde, üçüncü şahıs alacaklılara yapılacak ödemelerin cezaevi harcı kesilmeden ödeme yapılacağının tartışmasız olduğunu; harcı doğuran olay tek olduğundan (müflise ait taşınmaz satışı) iflas masasına dahil edilen malvarlığının satışı sonucunda satış bedelinden cezaevi yapı harcının kesilip kesilmemesi yönünden farklı uygulama yapılması mümkün olmadığına göre, ipotek hakkı sahibi müvekkil bankaya da ödeme yapılırken cezaevi yapı harcı alınmasının usul ve yasaya aykırı olduğunu ifade ederek; Adana 3. İcra Müdürlüğünün E:2015/11624 sayılı dosyasından, müvekkili bankadan usul ve yasaya aykırı olarak 24.05.2017 tarihinde tahsil edilen 80.317,86 TL Cezaevi Yapı harcının yasal faizi ile birlikle davalıdan alınarak müvekkili bankaya karar verilmesi istemiyle, Adalet Bakanlığına karşı, idari yargı yerinde dava açmıştır.

Adana 2.Vergi Mahkemesi, Adalet Bakanlığını hasım mevkiinden çıkarılmasına, Adana Vergi Dairesi Başkanlığının hasım mevkiine alınmasına karar vermiştir.

Davalı İdare vekili birinci savunma dilekçesinde; davanın adli yargı yerinde açılması gerektiğinden bahisle görev itirazında bulunmuştur.

ADANA 2.VERGİ MAHKEMESİ: 27.10.2017 gün ve E: 2017/499 sayı ile, "(…)2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun "Vergi Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı 6. maddesinde, Vergi Mahkemelerinin genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalarla, bu konularla ilgili olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları ve diğer kanunlarla verilen işleri çözümleyeceği hükme bağlanmıştır.

(…)

İdari işlemler hakkında yetki, şekil, sebep, konu ve maksat yönlerinden biri ile hukuka aykırı olduklarından dolayı iptalleri için menfaatleri ihlal edilenler tarafından açılan iptal davalarının; idari dava türlerinden biri olduğu idare hukukunun bilinen ilkelerindendir.

İdare, idare hukuku alanında kamu gücüne dayalı olarak resen ve tek yanlı irade açıklaması sonucu tesis etmiş olduğu işlemlere, hukuk alanında yeni durumlar oluşturmasıyla idari işlem kimliği kazandırmakta ve kural olarak bu işlemler özel yasal düzenlemeler dışında, idari yargı denetimine tabi bulunmaktadır.

Dava dosyasının incelenmesinden; davacı banka tarafından, iflas eden kredi borçlusu aleyhine Adana 3. İcra Müdürlüğünün E:2015/11624 sayılı dosyasında rehnin paraya çevrilmesi yoluyla başlatılan takip neticesinde 24/05/2017. tarihinde ödenen 80.317,86 TL cezaevi yapı harcının ödeme tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile birlikte iadesine hükmedilmesi istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Harçlar, kamu hizmetlerinden yararlananların bu hizmetler dolayısıyla hizmetin maliyetine bir ölçüde katılmak üzere ödedikleri meblağlardır. Yani, idarece yapılan belirlenmiş bir hizmet sonucu, kamu hizmetinden yararlanma karşılığı olarak, bu hizmetten yararlananlar tarafından ödenmesi gereken kamu geliri niteliği taşımaktadır. Bir kamu hizmetinden dolayı harç alınabilmesi, bu hizmetin kanunla harç konusu edilmesi ve bu hususla ilgili düzenlemelerin de Kanunda yer almasına bağlıdır. Cezaevleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1. maddesinde de cezaevi yapı harcının hangi değer üzerinden ve yüzde kaç oranında alınacağı düzenlenmiş bulunmaktadır.

Anayasa'nın 73. maddesi kapsamında mali yükümlülük teşkil eden harçların tahsiline ilişkin davalarla birlikte gereksiz olarak ödendiği ya da kanuna ve usule aykırı olarak tahsil edildiği iddiasıyla idareye karşı açılacak davaların görülüp çözümlenmeleri de niteliği gereği idari yargı yerlerine ait olmaktadır.

Dava konusu cezaevi yapı harcı, idarenin tek yanlı olarak ve kamu gücü kullanarak kamu-icra hizmetinden yararlanma karşılığı, bu hizmetten yararlanan davacı banka tarafından ödendiğinden, ödenen cezaevi yapı harcının iadesi istemli olarak açılan iş bu davanın da; 2576 sayılı Kanunun 6. maddesi uyarınca idari yargı sistemi içerisinde vergi mahkemesince görülüp çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, davalı idarenin görev itirazının reddine, Mahkememizin işbu uyuşmazlıkta görevli olduğuna…" karar vermiştir.

Davalı idare vekili tarafından süresi içinde verilen dilekçe ile olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılması istemiyle başvuruda bulunulması üzerine dilekçe, dava dosyasının onaylı bir örneği ile birlikte Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığına gönderilmiştir.

YARGITAY CUMHURİYET BAŞSAVCISI; "(…)İcra harçları, 492 Sayılı Harçlar Kanununun birinci kısmında, yargı harçları bölümünde, 2 ilâ 37. maddelerde düzenlenmiş; 19.6.1932 tarih ve 2128 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 2004 Sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 15. maddesinin birinci fıkrasında; "İcra ve iflas harçlarını kanun tayin eder. Kanunda hilafi yazılı değilse, bütün harç ve masraflar borçluya ait olup neticede ayrıca hüküm ve takibe hacet kalmaksızın tahsil olunur denilmiştir.

Öte yandan, 2548 sayılı Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1. maddesinde; "İcra dairelerince miktar ve kıymeti muayyen olan ilamlı ve ilamsız alacaklardan tahsil olunan paranın % 2 si ve kıymeti muayyen olmıyan ilamların icrasından tahsil harcının yarısı nisbetinde harç alınır. Maktu harçlar ilamın icraya konulduğu zaman peşin olarak alınır. / Bu harçlar borçluya yükletilemez ve mahkûmunbih meblağ birmilyon liradan aşağı olursa bundan harç alınmaz." hükmüne yer verilmiştir.

Diğer taraftan, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun "Şikayet ve Şartlar" başlıklı 16. maddesinde; "Kanunun hallini mahkemeye bıraktığı hususlar müstesna olmak üzere İcra ve İflas dairelerinin yaptığı muameleler hakkında kanuna muhalif olmasından veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı icra mahkemesine şikayet olunabilir. Şikayet bu muamelelerin öğrenildiği tarihten yedi gün içinde yapılır./ Bir hakkın yerine getirilmemesinden veya sebepsiz sürüncemede bırakılmasından dolayı her zaman şikayet olunabilir."; "Şikayet üzerine yapılacak muameleler" başlıklı 17. maddesinin 1. fıkrasında "Şikayet tetkik merciince, kabul edilirse şikayet olunan muamele ya bozulur, yahut düzeltilir."Tetkik merci" başlıklı 4. maddesinin 1. fıkrasının ilk cümlesinde ise: "İcra ve iflâs dairelerinin muamelelerine karşı yapılan şikâyetlerle itirazların incelenmesi icra tetkik mercii hâkimi yahut kanun gereğince bu görev kendisine verilmiş olan hâkim tarafından yapılır." denilmiştir.

Davaya konu olayda, davacı bankanın iflas eden kredi borçlusu aleyhine Adana 3. İcra Müdürlüğünün E.2015/11624 sayılı dosyasında rehnin paraya çevrilmesi yoluyla başlatılan takip sonucu ödenen cezaevi yapı harcının taraflarına iadesine karar verilmesi istemiyle dava açtığı anlaşılmaktadır. Yukarıda yapılan açıklamalar ışığında, İcra Müdürlüğü tarafından yürütülen takip sonucu harç alınması işleminin kanuna aykırılığı iddiasının, şikayet yolu ile İcra Mahkemesinde çözümleneceği; Mahkemenin, incelemeyi söz konusu icra dosyası üzerinden yaparak, anılan işlemin

Kanuna uygun olup olmadığı hususunda karar vereceği, adli yargılamanın bir parçasını oluşturan bu uyuşmazlığın, İcra Müdürlüğünün tesis ettiği bir işlemden kaynaklandığı gözetildiğinde, bu işlemin yasaya uygun olup olmadığının adli yargı yerince çözümlenmesinin gerektiği kanaatine varılmıştır.

Uyuşmazlık Mahkemesinin 20/02/2017 tarihli ve E.2016/523, K.2017/13 sayılı kararında da aynı hususların vurgulandığı görülmektedir.

Açıklanan nedenlerle, açılan davanın adli yargı yerinde görüm ve çözümü gerekmektedir.

KARAR: Yukarıda açıklanan nedenlerle 2247 sayılı Kanunun 10. ve 13. maddeleri gereğince, olumlu görev uyuşmazlığı çıkarılmasına, dosyanın Uyuşmazlık Mahkemesi Başkanlığına gönderilmesine…" karar vermiştir.

Başkanlıkça, 2247 sayılı Yasanın 13. maddesine göre Danıştay Başsavcısı'nın da yazılı düşüncesi istenilmiştir.

DANIŞTAY BAŞSAVCISI; "(…)2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun'un 5.maddesinde, idare mahkemelerinin vergi mahkemelerinin görevine giren davalarla ilk derecede Danıştay'da çözümlenecek olanlar dışındaki iptal ve tam yargı davalarını çözümleyeceği; aynı Kanunun 6. maddesinde, Vergi mahkemelerinin a) Genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davaları, b) (a) bendindeki konularda 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları, c) Diğer kanunlarla verilen işleri çözümleyeceği hüküm altına alınmıştır.

2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun 16. maddesinde, kanunun hallini mahkemeye bıraktığı hususlar müstesna olmak üzere İcra ve iflas dairelerinin yaptığı muameleler hakkında kanuna muhalif olmasından veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı icra mahkemesine şikayet olunabileceği düzenlemesine yer verilmiştir.

Bu düzenlemeye göre vergi mahkemesinin görevine giren uyuşmazlıkların, genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin olması veya bu konularla ilgili 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin olması yahut diğer kanunlarla verilen işlerden olması gerekmektedir.

Olayda, davacı tarafından ödenen cezaevi harcının ödeme tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte iadesi istemiyle açılan davanın icra müdürlüğünün işlemlerinden kaynaklanması nedeniyle, uyuşmazlığın şikayet yolu ile icra mahkemesinde çözümlenmesi gerekmektedir.

Bu durumda, icra müdürlüğünün tesis ettiği işlemden kaynaklanan cezaevi harcının yasal faiziyle birlikte iadesi istemiyle açılan davanın, görüm ve çözümünün adli yargının görevine girdiği sonucuna ulaşılmıştır.

SONUÇ : Açıklanan nedenlerle, 2247 sayılı Yasa'nın 13. maddesi uyarınca, yapılan başvurunun kabulü gerektiği …"yolunda yazılı düşünce vermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:

Uyuşmazlık Mahkemesi'nin, Hicabi DURSUN'un Başkanlığında, Üyeler: Şükrü BOZER, Mehmet AKSU, Birol SONER, Süleyman Hilmi AYDIN, Aydemir TUNÇ ve Nurdane TOPUZ'un katılımlarıyla yapılan 24.12.2018 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Başvuru yazısı ve dava dosyası üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi gereğince yapılan incelemeye göre, davalı idarenin anılan Yasa'nın 10/2 maddesinde öngörülen yönteme uygun olarak yaptığı görev itirazının reddedilmesi ve 12/1. maddede belirtilen süre içinde başvuruda bulunması üzerine Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca, 10. maddede öngörülen biçimde olumlu görev uyuşmazlığı çıkarıldığı anlaşılmaktadır. Usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığından görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hâkim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ ile Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada adli yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, davacı banka tarafından, iflas eden kredi borçlusu aleyhine, rehnin paraya çevrilmesi yoluyla başlatılan icra takibi nedeniyle ödenen 80.317,86 l cezaevi yapı harcının, ödeme tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte iadesine karar verilmesi istemiyle açılmıştır.

Harç; Kanunda yazılı belirli mercilerin, kanuna dayanarak yaptıkları belirli işlemler için, ilgililerin yine kanunda yazılı tarifelere göre yerine getirmek zorunda bulundukları mali bir yükümlülüktür.

17.7.1964 tarih ve 11756 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 2.7.1964 tarih, 492 sayılı Harçlar Kanunu'nun gerekçesinde harçların; mahiyetleri bakımından teorik olarak kamu alacağı kategorisini teşkil ettikleri belirtildikten sonra harcı doğuran olayın, yapılan bir kamu hizmeti olduğuna işaret edilmiş; ancak, bir hizmetin harç konusu olabilmesi için; kişinin bir kamu müessesinden faydalanması, kişiye kamu eliyle özel bir yarar sağlanması, kamu idaresinin kişinin bir işiyle uğraşması yani ferde bir hizmet vermesinin gerektiği; bu esaslara göre harcın, kişilerin özel menfaatlerine ilişkin olarak kamu müesseseleri ve hizmetlerinden faydalanmaları karşılığında yaptıkları ödemeler olduğu ifade edilmiştir.

Dava konusu icra harçları öğretide; Devletin, icra hukukundaki faaliyetine karşılık aldığı para olarak tanımlanmış; İcra ve İflas Harçları 492 Sayılı Harçlar Kanununun birinci kısmında, yargı harçları bölümünde, 2-37.maddelerde düzenlenmiş; 19.6.1932 tarih ve 2128 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan 2004 Sayılı İcra ve İflas Kanunu'nun 15. maddesinin birinci fikrasında; "İcra ve iflas harçlarını kanun tayin eder. Kanunda hilafi yazılı değilse, bütün harç ve masraflar borçluya ait olup neticede ayrıca hüküm ve takibe hacet kalmaksızın tahsil olunur." denilmiştir.

492 sayılı yasaya bağlı (1) sayılı tarifenin yargı harçları kısmının (B/1) bölümünde düzenlenmiş bulunan "İcra harçları"; icra takibi sırasında ve takibin niteliğine göre başvurma harcı, peşin harç, icra tahsil harcı ve yerine getirme harcı olarak düzenlenmiştir. Aynı Yasanın, "Nispi Harçlarda Ödeme Zamanı" başlığını taşıyan 28. Maddesinde; "(1) sayılı tarifede yazılı nispi harçlar aşağıdaki zamanlarda ödenir. (…) b) İcra Tahsil Harcı, İcra takiplerinde Tahsil Harcı alacağın ödenmesi sırasında, ödeme yapılmayan hallerde harç alacağının doğması tarihinden itibaren 15 gün içinde

ödenir./ Harç alacağı icranın yerine getirilmesiyle doğar. Konunun değeri üzerinden alınacak İflas Harçlarında da bu bent hükümleri uygulanır." denilmiş; 29.maddesinde ise, peşin harçların, takip sonunda alınacak asıl harca mahsup olunacağı belirtilmiştir.

Bir kamu hizmetinden dolayı harç alınabilmesi, bu hizmetin kanunla belirlenmesine ve bu hususla ilgili harç alınmasına ilişkin düzenlemelerin de, kanunda yer almasına bağlıdır. Nitekim T.C. Anayasası'nın 73.maddesinde; "Vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler kanunla konulur, değiştirilir veya kaldırılır." hükmünü içermektedir.

Bu açıklamalardan sonra, uyuşmazlık konusu incelendiğinde:

2548 sayılı Ceza Evleriyle Mahkeme Binaları İnşası Karşılığı Olarak Alınacak Harçlar ve Mahkûmlara Ödettirilecek Yiyecek Bedelleri Hakkında Kanunun 1. maddesinde; " İcra dairelerince miktar ve kıymeti muayyen olan ilamlı ve ilamsız alacaklardan tahsil olunan paranın % 2 si ve kıymeti muayyen olmıyan ilamların icrasından tahsil harcının yarısı nisbetinde harç alınır. Maktu harçlar ilamın icraya konulduğu zaman peşin olarak alınır.

Bu harçlar borçluya yükletilemez ve mahkûmunbih meblağ birmilyon liradan aşağı olursa bundan harç alınmaz. " hükmüne yer verilmiştir.

2004 sayılı İcra ve İflas Kanununun:" İcra mahkemesi" başlıklı 4. maddesinde:" (Değişik: 3/7/1940-3890/1 md.)

(Değişik birinci fikra: 17/7/2003-4949/1 md.) İcra ve iflâs dairelerinin muamelelerine karşı yapılan şikâyetlerle itirazların incelenmesi icra mahkemesi hâkimi yahut kanun gereğince bu görev kendisine verilmiş olan hâkim tarafından yapılır. İş durumunun gerekli kıldığı yerlerde Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunun olumlu görüşü ile Adalet Bakanlığınca icra mahkemesinin birden fazla dairesi kurulabilir. Bu durumda icra mahkemesi daireleri numaralandırılır. İcra mahkemesinin birden fazla dairesi bulunan yerlerde iş dağılımı ve buna ilişkin esaslar, Hâkimler ve Savcılar Yüksek Kurulunca belirlenir. Her icra mahkemesi hâkimi, kendisine Adlî Yargı Adalet Komisyonu Başkanlığınca dönüşümlü olarak bağlanan icra ve iflâs dairelerinin muamelelerine yönelik şikâyetleri ve itirazları inceler, bu dairelerin gözetim ve denetimlerini yapar, idarî işlerine bakar.

İcra yetkisini haiz sulh mahkemelerinin muamelelerine karşı vuku bulacak şikayet ve itirazların icra mahkemesi o mahkemenin hakimidir.";

"Şikâyet ve Şartlar" başlıklı 16. maddesinde; "(Değişik: 3/7/1940-3890/1 md.)

Kanunun hallini mahkemeye bıraktığı hususlar müstesna olmak üzere İcra ve İflas dairelerinin yaptığı muameleler hakkında kanuna muhalif olmasından veya hadiseye uygun bulunmamasından dolayı icra mahkemesine şikayet olunabilir. Şikayet bu muamelelerin öğrenildiği tarihten yedi gün içinde yapılır.

Bir hakkın yerine getirilmemesinden veya sebepsiz sürüncemede bırakılmasından dolayı her zaman şikayet olunabilir.";

"Şikâyet üzerine yapılacak muameleler"başlıklı 17. maddesinde de; "Şikayet icra mahkemesince, kabul edilirse şikayet olunan muamele ya bozulur, yahut düzeltilir.

Memurun sebepsiz yapmadığı veya geciktirdiği işlerin icrası emrolunur." hükümlerine yer verilmiştir.

Olayda, davacı banka tarafından, iflas eden kredi borçlusu aleyhine Adana 3. İcra Müdürlüğünün E:2015/11624 sayılı dosyasında rehnin paraya çevrilmesi yoluyla başlatılan takip sonucu, dosyada yapılan tahsilat üzerinden % 2 cezaevi yapı harcı alınmasının mevzuata aykırı olduğu ileri sürülerek, itirazi kayıtla ödenen cezaevi yapı harcının, ödeme tarihinden itibaren işleyecek yasal faiziyle birlikte iadesi istemiyle dava açıldığı anlaşılmıştır.

2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanunun "Vergi Mahkemelerinin Görevleri" başlıklı 6. maddesinde, Vergi Mahkemelerinin genel bütçeye, il özel idareleri, belediye ve köylere ait vergi, resim ve harçlar ile benzeri mali yükümler ve bunların zam ve cezaları ile tarifelere ilişkin davalarla, bu konularla ilgili olarak 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanunun uygulanmasına ilişkin davaları ve diğer kanunlarla verilen işleri çözümleyeceği hükmüne yer verilmiştir.

Hal böyle iken, İcra Müdürlüğü tarafından yürütülen takibe ilişkin olarak yapılan tahsilat sonucunda icra müdürlüğünce % 2 oranında cezaevi yapı harcı kesilmesine dair işleminin, kanuna aykırılığı iddiasının şikâyet yolu ile İcra Mahkemesinde çözümleneceği, mahkemenin incelemeyi söz konusu icra dosyası üzerinde yaparak, anılan işlemin kanuna uygun olup olmadığı hususunda karar vereceği kuşkusuzdur. Adli yargılamanın bir parçasını oluşturan bu uyuşmazlığın, İcra Müdürlüğünün tesis ettiği bir işlemden kaynaklandığı gözetildiğinde, bu işlemin yasaya uygun olup olmadığının adli yargı yerince çözümlenmesinin gerektiği sonucuna varılmıştır.

Belirtilen nedenlerle, davanın görüm ve çözümünde adli yargı yeri görevli olduğundan, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılan başvurunun kabulü ile Adana 2.Vergi Mahkemesinin 27.10.2017 gün ve E:2017/499 sayılı görevlilik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç :Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığınca yapılan BAŞVURUNUN KABULÜ ile Adana 2.Vergi Mahkemesinin 27.10.2017 gün ve E:2017/499 sayılı GÖREVLİLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 24.12.2018 gününde OY BİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Hicabi	Şükrü	Mehmet	Birol
DURSUN	BOZER	AKSU	SONER

Üye	Üye	Üye
Süleyman Hilmi AYDIN	Aydemir TUNÇ	Nurdane TOPUZ